

Gunilla Lind Danseteater: IT'S SO CUTE I'M GONNA DIE

IT'S SO CUTE I'M GONNA DIE er en danseforestilling af Gunilla Lind Danseteater co-produceret med Blaagaard Teater i sæson 2023/24. Projektet omfatter en udviklingsperiode i sep. 2023 (tre uger) samt en produktions- og spilleperiode 15. januar - 6. marts 2024 på Blaagaard Teater.

IT'S SO CUTE I'M GONNA DIE er Gunilla Lind Danseteaters femte danseforestilling. Første forestilling var VANITY OF MODERN PANIC –V.O.M.P. (2017), som koreograf Gunilla Lind modtog en Reumert Talentpris for. Siden fulgte LOVEU2ND (2019), SORRY NOT SORRY (2021) og THANK YOU HAVE A NICE DAY (2023). Sideløbende med udviklingen af projekterne arbejder vi med en målrettet indsats for at få forestillingerne ud til et stort publikum af unge og voksne. Vi har hidtil præsenteret værkerne i Danmark, Tyskland, Litauen, Norge og Sverige.

Koreograf Gunilla Linds idé og motivation: Det nuttede er over alt omkring os, fra Mickey Mouse-covers, plastik-perlekæder og plystasker til *Anna & Lotte Core* - en stil beskrevet af forfatter Olga Ravn, hvor voksne klæder sig som børn med elefanthuer, bamseprint og smækbukser. Jeg har selv længe været draget af nuttethed og vælger ofte at købe ting, tøj, møbler og endda madvarer, fordi de har et element af noget *cute*. De seneste år har jeg oplevet, at nuttethed er eksploderet som tendens. Store brands som Ganni, Stine Goya og Cecilie Bahnsen lever stort på *Baby doll* looket, oversized blondekraver og nuttede motiver på deres tøj. Det nuttede føles varmt, trygt og uskadeligt. Men hvad er der egentlig på spil, når jeg vælger Irmas lyserøde kaffe eller en plysset bæltetaske frem for noget andet?

Den amerikanske kulturforsker Sianne Ngai beskriver det nuttede som en æstetisering af det svage og magtesløse, der kalder på vores opmærksomhed i kraft af dets behov for omsorg. Det betyder ifølge Ngai, at vold altid er implicit i vores forhold til nuttede objekter, for når vi står over for det nuttede, har vi både muligheden for at beskytte og for at skade. Vi kan erotisere det magtesløse, formindske det nuttede endnu mere eller simpelthen ødelægge det – en følelse beskrevet som *cute aggression*, som handler om den umiddelbare trang til at ødelægge det magtesløse, nuttede.

Med IT'S SO CUTE I'M GONNA DIE skaber jeg et fysisk, sanseligt rum for refleksion over, hvordan overfloden af nuttede genstande er uløseligt forbundet med kapitalismen: opvaskesvampen ligner en nuttet, lille frø, for at jeg skal få lyst til at købe den. Det handler om at forbruge, men samtidig kan det give os en tilfredsstillende følelse af kontrol og magt i en verden styret af økonomiske systemer, der forekommer udenfor vores kontrol. På samme måde som forbrugskulturen narrer os til at tro, at vi kan købe os til bedre selvværd eller forbruge os ud af klimakrisen. Forestillingen er en koreografisk formidling af, hvordan vores forhold til det nuttede er gennemsyret af dobbelthed; begær og afsky, kontrol og tabet af samme. Trangen til at frelse og samtidig drømmen om at blive frelst gennem forbrug. Et horrorshow om kapitalismens *dark sides* i grænselandet mellem nuttethed og vold. En lyslilla forrådnelses-proces, en poleret forhavs-fantasi, hvor monstret lurer lige bag badeforhænget om natten.

Forestillingens form: Genremæssigt befinder forestillingen sig mellem samtidsdans og fysisk teater, og med eksperimenterende kostumer udfordrer jeg måden, vi opfatter os selv og andre på. Væsnerne i IT'S SO CUTE I'M GONNA DIE fremstår som groteske hybrider mellem overdrevet nuttethed og frastødende horror-skabninger. Det er Björks *Utopia* blandet med den svenske tøjdesigner Beate Karlsson's ready-to-wear univers; Die Antwoord møder japansk kawaii (se mood board). Deres kroppe er på én gang genkendelige, men frastødende. Som kapitalistiske monstre inspireret af Patricia Piccininis absurde voksskulpturer i en blanding af high fashion, cute couture og nasty gore. I samarbejde med scenografen vil jeg udvikle

kostumer, der undervejs kan ændre sig langsomt fra det nuttede til det superklamme. Ligeledes vil jeg undersøge spændet kropsligt ved bl.a. at arbejde med dimensioner og gentagelser. Jeg vil udforske det mere voldelige og voldsomme bevægelsesprog for at undersøge dét, at vores forhold til det nuttede altid indebærer en grad af vold og aggressivitet.

Vi har allieret os med elektronisk musiker Lydmor (Jenny Rossander) som komponist. Her eksperimenterer vi med, hvordan nuttethed møder horror i en *creepy* kombination af lyden af børne-tv og gyserfilm. Lyden vil være poppet og hyper-positiv, overpoleret og overdrevet. Samtidig vil vi arbejde med musikalske virkemidler, der raffineret spiller på alle de tricks, vi kender fra klassiske horrorfilm, så publikum får fornemmelsen af, at et uhyggeligt væsen, der ånder dem i nakken.

Visionen er således konstant at bevæge os i grænselandet mellem det nuttede og det uhyggelige både bevægelsesmæssigt, scenografisk og i lyduniverset i en kunstnerisk undersøgelse af forbindelsen mellem *det nuttede* og de bagvedliggende samfundsmæssige strukturer både inden for køn og økonomi. Med sin store viden inden for dette felt er **Emma Holten** konsulent på projektet i udviklingsfasen.

Metode og kunstnerisk praksis: At inkorporere symboler og referencer fra popkulturen i min koreografiske praksis og undersøge den som en kollektiv hukommelse er et vigtigt greb i min arbejdsmetode. Fx i SORRY NOT SORRY, hvor turkise Ariana Grande-fletninger, hurtige Asics sneakers og fyldige bomberjakker udgjorde kostumerne. Jeg bruger disse symboler til både at forstærke et emne, jeg vil formidle, men også for at lege med vores forventninger, skubbe til fordomme og skabe humoristisk absurde udtryk, der gør, at vi møder et emne med paraderne nede. I IT'S SO CUTE I'M GONNA DIE tager jeg det nuttede seriøst som en æstetik i sin egen ret for at kunne forstå og udfordre de logikker og systemer, der ligger bag. Jeg mener, at man ved at afskrive det farverige, poppede eller nuttede som noget useriøst, barnligt eller ligegyldigt går glip af muligheden for at forstå de bagvedliggende mekanismer. Her tager jeg publikum med ind i kapitalismens mørkeste afkroge på en bølge af nuttethed, indvolde og poppede pasteller.

Formidling og publikumsudvikling: Projektet omfatter en udviklingsperiode 4.-26. sep. 2023 og en produktionsperiode 15. jan.- 19. feb. 2024. Efterfølgende spilleperiode frem til 6 marts (12 forestillinger). Vi har god erfaring med at få fat i uddannelsesinstitutioner og tager det unge publikum og underviserne i hånden ved at udvikle undervisningsmateriale til brug både inden og efter besøget. Vi inviterer desuden altid skoler og uddannelsesinstitutioner til at supplere med dialog samt fysiske workshops.

Denne spilleperiode på Blaagaard Teater vil give os en unik mulighed for at række ud til et publikum, der ikke nødvendigvis er vant til at blive præsenteret for dans og fysisk teater. Vi ser derudover samarbejdet med Blaagaard Teater som et virkelig godt match både æstetisk og tematisk. En givende mulighed for at udvikle os med teaterdirektør Sargun Oshana som kunstnerisk konsulent, der kan give os nye perspektiver på formidlingen til publikum. Vi planlægger turné med forestillingen i 2024/25. Gunilla Lind Danseteater er optaget i Statens Kunstfonds 2-årige karriereforsøg *Den unge kunstneriske elite*, som i 2024 munder ud i en driftsansøgning til Statens Kunstfond.

Holdet: KOREOGRAF: Gunilla Lind. PRODUCENT: Shuli Nordbek. DANSERE: Marcus Alexander Roydes, Alvilda Faber Striim, Ruth Rebekka Hansen, Josefine Elna Ibsen. SCENOGRAF: Lise Marie Birch. KOMPONIST: Jenny Rossander (Lydmor). DRAMATURG: Rikke Frigast. KONSULENT: Emma Holten. Kunstnerisk konsulent: Sargun Oshana.